

కొబ్బాల్నిందీ అతనే మరి! కాయలు కొబ్బె ప్రక్రియ తోట రాముడికి కత్తిమీద సామే! పెద్దగా కొడితె కోడలమ్ముతో తిట్టు. అమె చెప్పింది కచా అని చిన్నా కొడితే అత్తమ్ముతో శాఖనార్థాలు. చెంక కదిలిందా.. పెంకులు లేచిపోతాయంతే! కాయ కాస్త పండుబారిందా.. డబుల్ కోబెంగి తప్పుడు!! ఈ సందులో కత్తి గతి తప్పుడం.. తోటరాముడి వేలికి, గోరుకో గాయం కావడం ఏటా ఉండదే! అప్పుడు గానీ పరిస్థితులు సద్గుమణాగవ.

ఆ పట్టుం పిల్లగాని పరిస్థితేంటో ఒకసారి పరికిద్దాం. ఇక్కడ రిక్టెష్ట్ తప్ప.. నో డిమాండ్స్! కాయలు మిన్న చ్చుక్కి వాటిని చూచుట కొడలున్న పైలురి మాణి మురిసేంతలో ముక్కల కప్ప తయారపుతుంది. వాటి నుంచి జీడి వేరు చేసి, దశసరి వప్పుతో తుడిచి సంచిలో వేసుకోవడం ఈ అబ్బాయి ద్వార్పి. పదిహేను కాయల ముక్కలు ఏరేనికి చేతులు పడిపోయినంత వని అతుపుంది. ‘ఊఁఁ చూస్తావే.. ఏరు’ అని నాస్సగారి మాటలు చెవిపడటం.. ఎమనలేకి ‘ఎందుకొ చ్చాప్రా..’ అని గొఱుక్కుంటూ కాయలు ఏరడం ఆ పిల్లగాడికి తప్పుడు. ముక్కలన్నీ మూరటగట్టుకొని దాడిమేగా ఉన్న అల్లం, వెల్లుల్లి వేష్టీ, అవపోడి, మెంతుల పాడి, తీమ్యాంగోనే కారంపాడి కొన్గులు చేసి.. ఇంటికి దారితీస్తారు ఇద్దరూ!

‘కాస్త నిదానంగా కానీ’ తోటరాముడిని అనుసయి స్తారు ఇద్దరు. అత్తగారి పెత్తరున ఇప్పుడు మొదలవు తుంది. అన్నిటా పైచేయి అనుకుటున్న కోడలమ్మకు అత్తగారి హస్తవాసిష్టె తగని అభిమానం. ఉప్పు, కారం

ఆవకాయలో ఉపయోగించే..
మిరప మన పంట కాదు.
పాశ్యుగీసు వాళ్ల వచ్చాకే ముల్లి
మనకు చేరువైంచి. అంతకుముందు
మిరియాల పాండుంతో ఆవలు
పెట్టివారేమో! కానీ, పాశ్యుగీసువాళ్లు
ముల్లినీ మన దేశానికి అంటగట్టిన
వేళా విశేషం ఏమో గానీ, మిరప
ప్రయోజనాన్ని తెలుగువాళ్లు మాబాగా
అర్థం చేసుకున్నారు. కారపాడి
దట్టించి.. ఆవకాయను పుట్టించి
తమ అస్త్రాన్ని చాటుకున్నారు.

సమప్పాళలో కుదరకపోతే ఏడాది రావాల్సిన మాఘుం వరకు ఆగాల్నిన ఊగాయు.. ఆశ్చర్ధంలోనే బూజపట్టి పోతుంది. అందుకే, అత్తగారికి జై అంటుంది. ఆ ప్రోత్సహంతో నడు బిగించిన అత్తమ్ము.. గంటలోపే ముక్కలన్నీ కలిపి.. చక్కగా ఊగాయ సిధ్ధం చేస్తుంది. చల్లారికపోపు నూనెనన చిక్కగా పోస్తూ... కలియబెడు తుది. అలా కలుపుతుండగానే.. ముక్క ఊరిందా ‘తోటరాముడి’ని ఇద్దరూ ప్రశసులతో ముంచెత్తారు. ఈ ఏడాది ఆవ అదుర్న అని తీర్మానించుకుంటారు.

దోష నివారణి

చతురులు ఆవకాయను సప్రగ్రహ స్వరూపంగా భావిస్తారు. అందులోని ఒక్కొపరా ర్ఫ్మూ ఒక్కొ గ్రహసికి ప్రాతివిధ్యం వహిస్తుం దని చెబుతూ.. ఆవకాయ సీసెన్లో సొపల్ మీడియాలో పుంభానుపుంభాలుగా కవి త్వాలు పేస్తే చేస్తుంటారు. అలాంటిదే ఇదీ..

ఆవకాయలో ఏరుపు - రవి, వేడి తీక్కుతుండు, నూడు, ఉప్పు - శని, మామిడి ఆకు పుప్ప - బుధుడు, పసుపు, మెంతులు, శనగలు - గురువు, పులుపు - శుక్రుడు, ఆవకాయ కలుపుకోనే అన్నం - చంధ్రుడికి ప్రతి రూపాలు. ఆవకాయ తినానే కలిగే అల్లకి అనందానికి కేతువు కారకడైతి, తిన్కోడ్ది తినాలన్న ఆశవు రాపువు కారణంగా చెబుతూ.. సప్రగ్రహ దోష నివారణకు ఆవకాయ దానం మంచిదని తీర్మానించారు.

మార్కెట్ నుంచి వచ్చిన తండ్రీకొడుకుల వాలకం చూసి పట్టుం ఇల్లాలికి ఏదో అనుమానం కలుగుతుంది. చర్చించే తీరక లేక.. మధ్యాహ్నం వేళ ఆవకాయ కల పడానికి పూనుకుంటుంది. ‘ముక్కలు ఒక్కారీ లేవు. జీడి ముక్కలు తీసేయమంటే.. అన్నీ తీసేశారా! నాలుగు నెలలయ్యాక జీడి ముక్క.. మామిడి కన్నా రుచిగా ఉంటుంది..’ ఇలా అప్పోత్తరాల చదువుతూ ఆవకాయ అయిందనిపిస్తుంది. ఇలా ఆవకాయ పెట్టడం పూర్వపుతుంది. వెల్లుల్లి ఆవ, ఆవాల ఆవ, చెక్కు తొక్కు, ఉప్పొవ, చక్కగావ, బెల్లపొవ, మాగాయ ఇలా రకరకాల ఆవకాయలు రండు లోజల్లో

కాంబనేషన్ కుదిలిందా..

వివిధ వదారాథలతో తయారైన ఆవకాయను రకరకాల కాంబనేషన్లతో లాగిస్తే మరిత మజాగా ఉంటుంది.

- ముద్దుపులోకి ఆవకాయ కలుపుకొంటే ముద్దుముద్దు ఐహో! ఓహో! అనాల్చిందే.
- ఆవకాయ అన్నులోకి పచిపులును నంజు కుంబే.. ఆ కారానికి, ఈ తీపి తగిలి పసందుగా ఉంటుంది.
- ఆవకాయ ముద్దులోకి ఉల్లిపాయ కొర్కు తింటే.. రాజసానికి, తామసం తోడవుతుంది.
- చద్దిబుప్పలో ఆవ దట్టించి, ఆపై చిక్కటే పాలు చిలకరించి, భాగా కలిపి.. ముద్ద ఎగి రేస్తూ నోటితో అందుచుస్తుప్పుడు మనుసు స్వగ్రానికి ఎగిరిపోతుంది.
- కొత్తలోకి రసాల మామిడిపండు చక్కని కాంబించేవేస్తే.

జిస్సీ కశసాల పెట్టిన కొత్త ఆవకాయతో బ్రీచేయింది.. కాంబనేషన్కు జేజేలు పలకకుండా ఉండలేరు.

ముగించేస్తారు. మర్మాడు మరోసారి కలియ కలిపి జాడీల్లో పెట్టి.. అటకెక్కిస్తారు.

ఆవకాయ సిధ్యం.. మరి ప్రశ్నమేన ఆవకాయను రుచి చూడటానికి అద్దపుంతో పచిలేదు. ఆకలి ఉంటే చాలు. ఏడాదంతా ఉన్నా.. ఆవ పెట్టిన నాచి రాత్రి తిస్సుపుడు ఉండి రుచి వింతగా ఉంటుంది. ఆ మర్మాడు మరింత గొప్పగా ఉంటుంది. వెల్లుల్లి, కారం ఘుటు ముద్దుకు, ముక్కలు పులుపు కారానికి అదలు బదలు బదలు అయ్యాక ఆవకాయ అద్యాతః అనిపిస్తుంది. ఆ రాత్రి కంచంలో.. మల్కెచెండు లాంటి అన్సుపూర్కు కుంచుమార్పున చేసినట్టు ఉంటుంది. పోపు నూనెతో సంప్రోక్షం చేసి.. ప్రసాదం ఓ ముద్ద తిన్నామా లేదో.. ‘ప్రెసెండ్స్’ అంటూ జిహ్వ తాళం వేస్తుంది. ఘుటు పోటు మిదుంటుంది. చేస్తు చేస్తు అనిపిస్తుంది. చివరిగా వినా అవకాయ వాటి భోజనం నాస్తి! అని ఇంటిల్లిపాది తీర్మానిస్తుంది. ఆవకాయ సాత్సికమూర్తిలోనూ ప్రహద నాన్ని కలిగిస్తుంది. ఇప్పుడు పెద్దపెద్ద పదవులో ఉన్నవారిని కదిలించండి.. ‘చిన్నపుడు పచ్చడి మెతుకులు తిని బతికాం..’ అని సెలవిస్తారు. అద్ది మరి ఆవంటే!! ■

... కణ్ణసు